

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.
Postacím: 1535 Budapest, Pf. 773.

DR, BITSKEY BOTOND
részére

Ügyszám : IV/1611-3/2017

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1611-3/2017
Érkezett:	2017 OKT 16.
Példány:	1
Melléklet:	0 db
Kezelőiroda:	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, [redacted] augusztus 4-en kelt és személyesen benyújtott alkotmányjogi panaszt terjesztettem az Alkotmánybíróság elé.

Az Alkotmánybíróság főtitkárának felhívására az Abtv. 55. § (3) bekezdése szerint a kézhezvételtől – mely 2017. szeptember 16-án volt – számított 30 napon belül az alábbi indítvány kiegészítést teszem:

1. Nyilatkozom, hogy jelen beadványom az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz.
2. Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Győri Törvényszék 1.Pf.20.574/2016/12. szám alatt meghozott ítéletének és a Soproni Járásbíróság P.21.404/2011/94. számú ítéletének alaptörvény ellenességét, és kérem azok megsemmisítését.
3. A kiegészítésben a hivatkozott bírósági eljárások az Alaptörvény II. cikkébe, az Alaptörvény XXVI. cikk (1) bekezdésébe és a XXVIII. cikk (1) bekezdésébe ütközőek, továbbá az Alaptörvény 28. cikkébe ütközésére hivatkozom.

I. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

Rövid pertörténet, a jogorvoslati lehetőségeim kimerítése, személyes érintettség

2017. június 7. napján vette kézhez jogi képviselőm a Győri Törvényszék 1.Pf.20.574/2016/12. szám alatt meghozott ítéletét, amellyel a Soproni Járásbíróság P.21.404/2011/94 számú ítéletét helybenhagyja.

A helybenhagyott ítéletben a Soproni Járásbíróság tartozás megfizetése iránt ellenem indított perben kötelezett engem, mint I. rendű alperest, hogy 90 napon belül fizessek meg [redacted]

[REDACTED] felperesnek 1. 899.499,- Ft tőkét, valamint annak törvényes kamatait és 500.000,- Ft perköltséget.

Az eljárásban jogorvoslati jogomat kimerítettem, mivel a Soproni Járásbíróság 2016. február 10-én hozta meg 1. fokú ítéletét, amely ellen a Győri Törvényszéken fellebbezést nyújtottam be jogi képviselőm útján. A Győri Törvényszék az ügyben 2017. április 06. napján hozta meg jogerős ítéletét, amely ellen fellebbezésnek helye nincs, és amely ítéletet jogi képviselőm 2017 június 07. napján vett kézhez.

A Pp. 271. § (2) bekezdése szerint „Nincs helye felülvizsgálatnak olyan vagyoni jogi ügyekben, amelyben a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték ... a hárommillió forintot nem haladja meg.”

A Pp. Hivatkozott szakasza alapján felülvizsgálati eljárást sem kezdeményezhetek. Ennélfogva az ügyben eljárás sincs folyamatban a Kúria előtt.

Alkotmányjogi panaszomban előadottak az Én jogaimat sértik,

II. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

1./

Álláspontom szerint a hivatkozott ítéletek ellentétesek az Alaptörvény

- II. cikkével
- XXVI. cikk (1) bekezdésével
- XXVIII. cikk (1) bekezdésével,
- továbbá a 28. cikk rendelkezésébe ütköznek.

Az eljárás, amelyben az ítélet született, ellentétes a tisztességes eljárás követelményével, és sérti az emberi méltóságot.

2./

A per rövid történetét az alábbiakban kívánom előadni:

A Hollandiában élő, [REDACTED] felperesnek Fertődön található három ingatlanában vendégházakat üzemeltetett. 10 éven keresztül én láttam el ezekben a vendégházakban a gondnoki teendőket. Feladatom volt az érkező vendégek fogadása, kert munkák, rezsiköltségek és egyéb adók megfizetése felperes megbízásából. Részemre havonta megbízási díjat fizetett felperes a munkámért. Az üzemeltetéshez és karbantartáshoz a pénzt úgy biztosította felperes, hogy a [REDACTED] Banknál lévő számlájához pénz felvételére meghatalmazással rendelkeztem. Pénz felvételére feleségem, [REDACTED] is rendelkezett meghatalmazással, mivel ő is segédkezett nekem a vendégházakkal kapcsolatos munkákban. Őt a perben II. rendű alperesként jelölte meg felperes. II. rendű alperes tevékenységéért külön díjazásban nem részesült. Az ő munkájáért a felelősséget vállaltam, mivel a személyét én magam választottam meg.

Felperes felé tájékoztató e-mailekben számoltam be a vendégházak működtetéséről. Felperes fél évente érkezett Magyarországra, ilyenkor számoltunk el, ezen alkalmakkor adtam át részére a rezsiszámlákat és a működtetéssel kapcsolatos számlákat, továbbá elszámoltam és átadtam részére a fel nem használt készpénzt.

2010 októberében felperessel megromlott a viszonyom, mivel kifogásolta, hogy az egyik vendégháznál a kőművesmunka lassan halad.

Ezt követően a jogviszony közöttünk megszűnt, november hónapban már nem utalt részemre megbízási díjat, én pedig nem fizettem a vendégházainak a rezsiköltségét.

Később derült ki, hogy apósom, [REDACTED] is rendelkezett a felperes számlájához pénz felvételére meghatalmazással, mely meghatalmazást részére a felperes maga adta meg, azonban [REDACTED] személyét nem én választottam meg, őt nem én kértem meg, hogy segédkezzon bármiben. A megbízási jogviszonyom megszűnése után 2010 november 26-án [REDACTED] felvett a számláról 3000,- € összeget, melynek a megfizetésére a Bíróság mind I. fokon, mind II. fokon engem kötelezett. Ezt a bíróság azzal indokolta, hogy [REDACTED] az én teljesítési segédem volt. Ez a ténymegállapítás a per irataival ellentétes. [REDACTED] személyét nem én választottam ki, felperes a saját kockázatára adott [REDACTED] részére hozzáférést a bankszámlájához. A tényálláshoz hozzátartozik az is, hogy [REDACTED] időközben elhalálozott.

Felperes a pert ellenem azért indította meg, mert szerinte nem számoltam el öfelé minden bevétellel és kiadással. Állításait az e-mail- váltásokra alapozta. Én mindvégig kértem a felperesi kérelem elutasítását, mivel félévente felperessel személyesen elszámoltunk. Felperesnek az összes számlát átadtam, a füzetet is átadtam, amiben az elszámolások készültek. Átadás-átvételi elismervényt nem írtunk.

Bírói döntés szerint mindösszesen 1.899.499,- Ft megfizetésére vagyok köteles, amely összeg a [REDACTED] 905.680,- Ft (3000,- €) banki pénzfelvételéből adódik, míg a többi összeg közüzemi díj befizetések miatti eltérésből, közüzemi díj visszautalás miatti eltérésből, és iparüzési adó miatti eltérésből tevődik össze az ítélet szerint.

3./

Sérelmes számomra, hogy az elszámolási vitában a Bíróság a tájékoztató e-maileket teljes bizonyító erejű magánokiratként értékelte számlák nélkül, annak ellenére, hogy felperes többször önmagának ellentmondó nyilatkozatokat tett, amelyek egyértelműen megkérdőjelezzik felperes szavahihetőségét.

Sérelmes, hogy a Bíróság ezt nem értékelte felperes terhére, és ennek elmaradását nem indokolta. Tette mindezt a Fővárosi Ítélet tábla 2. Pf.21 520/2015/4/II. határozat ellenére, amely kimondja, hogy „az e-mail csak akkor írásbeliség, ha azt fokozott biztonságú elektronikus aláírással írják alá.”

Ezzel a Bíróság az Alaptörvény a XXVI. cikk (1) bekezdését és a XXVIII. cikk (1) bekezdését sérti.

A tisztességes eljáráshoz fűződő jogaimat sérti fentiekén túl az is, hogy a Bíróság az eljárására vonatkozó polgári perrendtartási szabályokat (úgy, mint 1952. évi III. tv. 190. § (2) bekezdése és a 120. §) nem alkalmazta. Ha alkalmazta volna, az homlokegyenest más bírói ítéletet eredményezett volna. Ez sérti az Alaptörvény II. cikkét, az emberi méltóságot, a XXVI. cikk (1) bekezdését és a XXVIII. cikk (1) bekezdését.

4.

Számlák alapján számoltam el felperessel - nem e-mailben - évente kétszer alkalommal, amikor személyesen Magyarországra érkezett. A számlákat írásban összegeztem. Ezek mind átadásra kerültek felperes részére az elszámolások alkalmával. Felperes 2014. október 9. napján úgy nyilatkozott, hogy a számlák valóban nála vannak, azonban sokadik **bírói felszólítás ellenére**

sem csatolta be azokat az eljárásban, pedig ezek a számlák igazolhatták volna a védekezésemet.

Sérelmes, hogy a Bíróság a rendelkezésére álló törvényi eszközökkel nem élt, úgy mint a Pp. 190. § (2) bekezdésével sem, mely azt mondja:

„A bíróság a bizonyító fél kérelmére az ellenfelet kötelezheti a birtokában levő olyan okirat bemutatására, amelyet a polgári jog szabályai szerint egyébként is köteles kiadni vagy bemutatni. Ilyen kötelezettség az ellenfelet különösen akkor terheli, ha az okiratot a bizonyító fél érdekében állították ki, vagy az reá vonatkozó jogviszonyt tanúsít, vagy ilyen jogviszonnyal kapcsolatos tárgyalásra vonatkozik.”

Az említett számlák bemutatása teljesen más bírói ítéletet eredményeztek volna.

A bíróság eljárása nem volt tisztességes.

A Bíróság a ellenérdekű és mulasztásban lévő féllel szemben a 120. § szerinti pénzbírság alkalmazását is mellőzte, pedig azzal kikényszeríthette volna Felperestől azt, hogy be csatolja a számlákat.

A Bíróság eljárása fentiek miatt az Alaptörvény XXVIII. cikk (1). bekezdésébe is ütközik, amely kimondja, hogy „Mindenkinek joga van ahhoz, hogyvalamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított ... bíróság tisztességes ...tárgyaláson ...bírálja el.”

A Bíróság eljárása jelen perben az Alaptörvény II. cikkbe is ütközik, amely kimondja, hogy

„Az emberi méltóság sérthetetlen.”

Az emberi méltósághoz való jog azt jelenti, hogy az ember alany marad és nem válik eszközzé vagy tárggyá.

Minden embert megillet egy sajátos rang: az emberi méltóság, mely alapján minden ember követelheti a rangnak kijáró tiszteletet, tehát az emberi méltóságának elismerését.

Hogy ezt a sérelmes és igazságtalan helyzetet túrni vagyok köteles, az emberi méltóságomat sérti.

5.

Az 1952. évi III. törvény (Pp.) 221. §(1) bekezdése a határozatok tartalmával kapcsolatosan előírja az indokolási kötelezettséget. *„Az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tény nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.”*

Különösen sérelmes számomra, és az igazságtalanságnak ez a foka úgyszintén sérti az Alaptörvény II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogomat, mivel a Bíróság – tévesen rögzítve ezt a tényt – [REDACTED] a teljesítési segédemként jelölte meg. Azonban ez a személy már meghalt, őt később tanuként már nem lehetett meghallgatni

A Bíróság ugyanakkor saját tényállításának ellent mondva arra hivatkozott, hogy az állítólagos teljesítési segédemnek a pénzfelvételhez a hozzáférést közvetlenül felperes adta. Ebben az esetben azonban nem lehetne a teljesítési segédem.

Ez a személy 2010 november 26-án 3000,- € készpénzt vett fel. A Bíróság ezen összeg megfizetésére igazságtalanul és minden alapot nélkülözve engem kötelez.

[REDACTED] nem lehetett teljesítési segédem, hiszen nem én választottam ki a személyét. Megbízási jogviszonyomból adódóan csak [REDACTED] személy magatartásáért vagyok felelős, akinek a személyét én választom ki. [REDACTED] nem én választottam! Amikor felperes [REDACTED] meghatalmazást adott pénzeire, azt a saját kockázatára tette.

Fenti jogértelmezése a Bíróságnak az alaptörvény 28. cikkébe ütközik, amely kimondja:

„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

6./

A bírói döntés során tapasztalható Alaptörvény-ellenesség alapvető alkotmányjogi jelentőségű. Az eljárás **nem tekinthető tisztességesnek akkor, amikor a Bíróság egyértelműen rosszhiszemű pervitelt és önmagának ellentmondó nyilatkozatokat nem szankcionálja, és ítéletében nem értékeli azokat felperes terhére, a kezében lévő eljárásjogi eszközökkel nem szerez érvényt határozatának és hagyja, hogy ítéletét érdemben befolyásoljon több felperesi mulasztás is.**

Az eljárásomban tapasztalható Alaptörvény-ellenesség azért alkotmányjogi jelentőségű, mivel társadalom működéséhez elengedhetetlen a jogbiztonság, a kiszámíthatóság, az, hogy az állampolgárok merjenek bízni az igazságszolgáltatásban.

Az állam kivette az állampolgár kezéből azokat az eszközöket, hogy maga akarjon igazságot osztani. Így különösen fontos, hogy az állampolgár tudjon bízni az igazságszolgáltatásban.

Fentiek alapján kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Győri Törvényszék I.Pf.20.574/2016/12. szám alatt meghozott ítéletének és a Soproni Járásbíróság P.21.404/2011/94. számú ítéletének alaptörvény ellenességét, és kérem azok megsemmisítését. Az ítélet az Alaptörvény 28. cikkébe ütközik, továbbá ellentétes az Alaptörvény II. cikkével, XXVI. cikk (1) bekezdésével és a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás követelményével.

Nyilatkozom, hogy jelen ügygel összefüggésben nincs eljárás folyamatban Európai Unió intézménye előtt, sem más nemzetközi szerv előtt.

Az Alkotmánybíróság hatáskörét az 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27. § határozza meg.

Az Alkotmányjogi panasz illetékmentes.

Sopron, 2017. október 10. napján

Tisztelettel:

[REDACTED]

Mellékletek:

1. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról és személyes rintettséget alátámasztó dokumentumok a korábbi beadvánnyal együtt kerültek benyújtásra.